

DPN 6081

Title : गौरी कंचुकी GAURĪ KANČUKĪ

Run. No. 6772

Cat. No. 12

Micro. No.

Subject Medicine

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 24.5 x 9 Folios 30 Lines (in a page) 7

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

पशुपतिमान पःमाय्

Date: NS / SS / VS / KS 1991

Ruler / place

Paśupati mān Pak māy

Script : New. / Dev. / Bhuja. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thiyasaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

* श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ गौरी कंचुकी लिख्यते ॥ देव्युवाच ॥ ज्ञातं भवत्पुसादेन यथा
कातरस्य वञ्चनम् ॥ मन्त्रस्य सारसं भूतमिदानीं मौषधं वद ॥

P. T. O.

कासरूप ॥ त्रिफला त्रिकटुं चैव समभागेन चूर्णितम् ॥ मधुना सह संपानाद्
दुष्ट कासं विनाशयेत् ॥

॥ इति श्री गोपाल संहितायां हर गौरी ..... गौरी कञ्चुकी ..... म् ॥
सम्बत् १९९१ साल मार्गशीर् शुद्ध पंचमी भौम वारे श्री सु..... त शर्म
(गौरी कञ्चुकी) लिखितं शुभम् ॥

अथ गौरी कंचुकी प्रारंभ

ॐ श्रीगणेशायनमः॥ अथ गौरीकंचुकीलिरव्यंते॥ देव्युवाच॥ ज्ञातं भवत्प्रसादेन यथाकालं स्पवञ्चन
 म्॥ मंत्रस्य सारं संभूतमिदानीं मौषधं वद॥ येन सिध्यति देहानि सर्वकामप्रदानि च॥ ज्वररोग
 हरं कल्पंतं हृदयि॥ १॥ सत्पौषधान्यनेकानि मनुष्याणां हिताय च॥ पूर्वतु यत्त्वया प्रोक्तं
 प्रत्यक्षं कथय त्वने॥ २॥ ईश्वर उवाच॥ तिथि नक्षत्रवारेण ऋतुभेदैः परिग्रहः॥ रवननोत्पादनं मंत्रैः
 कारयेद्देवि कित्सक॥ ४॥ औषधं कालयोगेन गृह्णाति परमं वलं॥ अथ समयभेदः ऋतुभेदः॥
 ऋतुभेदस्तु भेषज्ये पुराया कथितं त्वया॥ दिवारात्रौ तथा योज्यं वसन्तादियथाक्रमं॥ ५॥ वस
 न्तश्चापि पूर्वाह्ने ग्रीष्मे मध्याह्ने च॥ अपराह्णः प्रावृष्य सुप्रदोषे शरदस्मृतः॥ ६॥ अर्द्धरात्रे ॥ १॥

च हेमन्तः शेषे च शिशिरः स्मृतः॥ दशदण्डः क्रमादे विजानीयाद्दुर्निर्णीयं॥ ७॥ वसन्ते वश्यं कर्मणि
 ग्रीष्मे विद्वेषांतथा॥ विद्रावरांस्तंभनादि कुर्यात्प्रावृषिसत्तमः॥ ८॥ शरद्व्यंतिकरी चैव हेमन्ते पौ
 ष्टिकं भवेत्॥ शिशिरे मारणां कुर्याद्दुर्तुकार्यं विशारदः॥ ९॥ ऋतवः कथिताः श्रेते सर्वत्रैव क्रमेण
 च॥ तद्विहीनानां सिध्यति प्रकारेणापि कुर्वतः॥ १०॥ यथोक्तं करणं देवकुवं सिध्यति नान्यथा॥
 अथाङ्गुली निर्णीया॥ शान्तिके पौष्टिके च वश्यं च कर्मणि॥ तर्जन्यादिसमाहृतं कुर्याद्वा
 थाक्रमं सुधीः॥ ११॥ अधाङ्गुष्ठसमायोगे सर्वकर्म शुभैव तु॥ शरद्वे मन्त्रके देवित्वचो मूलपरि
 ग्रहः॥ १२॥ शिशिरे च फलं सम्पन्नं लंसारसमन्वितं॥ वसन्ते पुष्पपत्रं च ग्रीष्मे च फलवीजं

ॐ

के॥१३॥सकादेवलवत्तोहिवर्षासुतरवःसदा॥मूलेशुष्केफलं चार्द्धमूलादौभेषजेतथा॥१४॥ग्री
ष्मवार्षिकयोरेतत्तद्वारसंपूर्णादौभवेत्॥वृक्षादीनांफलंवीजंस्वकीयंचकृतौतथा॥१५॥वलव
त्परितःसर्वाओषधयःपरिकीर्तिताः॥जलजाःस्थलजावृक्षादताश्चापितथैवच॥१६॥ग्राम्यारण्यगु
ल्मवह्नीओषधयःपरिकीर्तिताः॥जातिर्द्रव्यंगुणाश्चैहोषधंव्याधिसंक्षयं॥१७॥वृक्षादीनांगुणांचि
हंव्याधिदंव्याधिसंक्षयं॥फलपुष्पलताश्चेतत्त्वकादेवलिनस्तथा॥१८॥निशायांजलजावी
र्याःस्थलजावलिनोदिव॥अथरोगनक्षत्रफलं॥कृत्तिकायांकदाचिद्व्याधिरुत्पन्न
कोनरः॥नवरात्रंभवेत्पीडारोहिरापांवीरारित्रकं॥१९॥मृगशीर्षपञ्चरात्रमाद्यीप्रा

॥२॥

रौर्विपुच्छो॥पुनर्वसौचपुष्येचसप्तमंविधीयते॥२०॥नवरात्रंतथाऽश्लेषाश्मशाना
नंसद्यासुच॥द्वौषधौच॥गुरुपुंउत्तरासुत्रिपञ्चकं॥२१॥हस्तेचसप्तमेमोक्षश्चित्राया
मर्द्धमासकं॥म...तथास्वात्पांविशाखाविंशतिर्दिनं॥२२॥अनुराधादसाहानिजेष्टा
यामर्द्धमासकं॥...यतेऽष्टौपूर्वीषाठात्रिपक्षकं॥२३॥उनविंशेत्युत्तराषाठाद्वैशा
खौचवरोतथा॥च...मर्द्धमासःस्यादाहरोचदशाहिकं॥२४॥पूर्वीभाद्रपदेदेविउन
विंशतिवासं॥त्रिपक्षंस्यादहिवृद्धेरेवत्पांदशारात्रकं॥१५॥अहोरात्रंतथाऽश्विन्यांभरुणां
चगतायुषं॥एवंक्रमेणजानीयावक्षेत्राथथोदितं॥१६॥उरगशतभिषाद्रास्वातीमृ

ॐ

लात्रिपूर्वाशानिरविकुजवाराः क्रूरताराविरुद्धाः ॥ यदि भवति चतुर्थी चाष्टमी भूतपक्षी
परिहरति किमेषां रोगिरां मृत्युकातः ॥ १७ ॥ पंचमी च न्यवारे राक्षितीया च बृहस्पतौ ॥ शु
क्रैश्चैव चतुर्थी च रोगिरां मृत्युमादिशेत् ॥ १८ ॥ सप्ताहं वारदोषे रात्रिगुरां तिथि संयुतं ॥
तिथि नक्षत्रयोर्मै सन्निभिः कालैर्न जीवति ॥ १९ ॥ अथ ऋतुभेद समय नियमः ॥ इधर उ
वाच ॥ ऋतु संभेदं भेषजं पुरायत्तु कथितं तव ॥ दिवारात्रौ तथा योज्यं वसन्तादियथा क्र
मं ॥ २० ॥ वसन्ते चैव पूर्वाह्ने ग्रीष्मे मध्याह्ने च्यते ॥ वर्षायामपराह्ने तु प्रदोषे शरदि स्मृतं ॥ २१ ॥
अर्द्धरात्रे च हेमन्ते शेषे च शिशिरे स्मृतं ॥ दशदश क्रमाद्देवि जानीयाद्दृतुभेदतः ॥ २२ ॥

॥ ३ ॥

वशीकरा कर्माणि वसन्ते चैव योजयेत् ॥ ग्रीष्मे विद्वेषां कुर्यात् प्रावृष्य चाटनं तथा ॥ २३ ॥ शरत्
सुशान्तिकर्माणि हेमन्ते पौष्टिकं भवेत् ॥ शिशिरे मारुतं कुर्याद्दृतुकार्यं विशारदः ॥ २४ ॥ ऋतुवक
थितं स्वेते पुरायत्तु कथितं तव ॥ वश्यादिकर्मसिद्धिश्च प्रयत्नेनाति कुर्वतः ॥ २५ ॥ शान्तिके पौ
ष्टिके वशे पत्वाभि चारे च कर्मणि ॥ तर्जन्यादिसमारुहं कुर्याद्यथाक्रमं सुधीः ॥ २६ ॥ अथ ज्व
रचिकित्सा ॥ मूलकं वैशराजस्य तच्छि त्वा सप्तराडकं ॥ आर्द्रकैः सह भक्षेत्तु महाज्वरविना
शनं ॥ १ ॥ अथाभिमंज्येदेवि शुष्कलाकुलमृत्तिका ॥ तिलकं तत्प्रभाते न शय्यायां का
रयेत्ततः ॥ २ ॥ एकाहिकज्वरं तीव्रं नाशयेद्द्विविवासे ॥ सहदेवो घृतं करीलाकुली मूलकं ग

ॐ ॥ ब्रह्मी मूलकं वापि मूलकं वापि यत्नकं ॥ ३ ॥ वदं शिरसि सस्त्रेणानाना ज्वरविनाशनं ॥
 ॥ ४ ॥ यदा सरस्वती तीरे अपुत्रो तापसो मृतः ॥ तस्मै ति लोदकं दद्यान्मुञ्चयेत्तैकाहिको ज्वरः ॥
 ॥ ५ ॥ वारायुद्धे मरुतं दद्यात् ॥ कसमप्रभे ॥ जातो सो सुमहवीर्यो मुञ्चयेत्तैकाहिको ज्वरः ॥ ६ ॥
 लिखेदध्वथपदे च ॥ गमंत्रं विचारयेत् ॥ एकाहिकं ज्वरहन्ति लिखिते च गृहोदरे ॥ ७ ॥ प्रभा
 तसमये देविमताऽगो मृत्रं संभवे ॥ पिवेत्तद्वद्वभागे च सन्निपातज्वरापहं ॥ ८ ॥ देवदारुं
 च धान्याकं मागं ब्रह्मी द्वयं ॥ दद्यात्तत्र च न पूर्वतु सन्निपातज्वरापहं ॥ ९ ॥ शोफालि
 का च चंपुष्पमध्विन्यां वटिका कृतं ॥ अजरो मेरावध्वीयाद्वारणा सन्निपातहा ॥ १० ॥ ॥ ४ ॥

रं गुडुचीं चैव च न्याकरक्तचन्दनं ॥ उशीरं चैव प्रत्येकं क्वाथं पञ्चसमन्वितं ॥ ११ ॥ चतुर्भा
 गैकशोषतश्शरावस्थितशोषकं ॥ कं पनं वेदनां तीव्रं ज्वरं न शोषेत्त्रिगुणं ॥ १२ ॥ अपामा
 र्गजटाकय्या सप्तलोहिततनुभिः ॥ १३ ॥ वध्वाततुरवेवीरे ज्वरं हन्ति तृतीयांशं ॥ गुग्गुलूत्तूक
 पुच्छाभ्यां च पित्तो मूत्रो भवेत् ॥ १४ ॥ चातुर्थिकं ज्वरं हन्ति कृष्णवस्त्रावगुणितं ॥ जंतूफ
 लहरिद्रा च सर्पस्यैव कंचुकं ॥ १५ ॥ सर्वज्वरारां धूपो यं हर्ती रात्रौ ह्येकस्य च ॥ नमो भ
 गवते दिशि ॥ अमुकस्य प्रज्वलितपरसुवारो पुरुषाय फट् ॥ अनेन मंको अकुदेयनं ॥ क
 रिवदंतु मिर्गुणा मूलं ज्वरं हन्ति ॥ हस्ते वदं पलासस्य अपामार्गस्य वा प्रिये ॥ १६ ॥ मूलं सर्व

जौ

ज्वरहरं भूतप्रेतादिसंभवं॥ समभागं द्रवं चैव आर्द्रकं वासकं मधु॥ एकाहिकं ज्वरं ह
ति भक्षणाच्च दिनत्रयं॥ २॥ रविकोरे समुत्पपाद्य अपामार्गं स्पमूलकं॥ ३॥ सप्रसवेः करे व
च्चानित्यं ज्वरहरं तथा॥ अथ बहुमूत्रचिकित्सा॥ धात्रीफलस्य चरसं मधुना च पिवेत्सदा॥ बहु
मूत्रक्षयं देविकारं न नवः सदा॥ १॥ कासस्य॥ विफलाविकटुं चैव समभागेन चूर्णितं॥
मधुना सह संपानादुष्कासं विनाशयेत्॥ २॥ घृतेन पाचयेन्मूत्रं च वासकस्य च॥
भक्षयेद्दिनत्रयं वापि कासत्वासक्षयं तथा॥ ३॥ पिप्पली देवदारुं च शुराठी चूर्णं समं चित्ते
॥ ४॥ द्विस्वांसं सदा हति पिवेद्दुष्टजलेन च॥ ४॥ क्षयरोगस्य॥ नागकेशरमूलं च मधुना सह

॥ ५॥

संपिवेत्॥ वासकस्य च मूलं वातक्षराक्षयरोगहृत्॥ ५॥ अशोकस्य च मूलानि अजाक्षी
रिणा भक्षयेत्॥ क्षयरोगक्षयं कुर्यान्मूलं जीवेश्वरी मधु॥ ६॥ गवेध्वकस्य मूलं च भक्षयेन्म
धुना घृतैः॥ पिप्पली मूलकं वापि दुग्धेन क्षयरोगहा॥ ७॥ रक्तानिसारस्य॥ तालमूली च म
धुना समभागेन यः पिवेत्॥ अतिसारक्षयं याति नारीकेलजले स तथा॥ मूलानि सह देवा
चक्रत्वा च सप्रवरिडकं॥ ८॥ रक्तसूत्रैः कटौ वच्चा सर्वातिसारनाशनं॥ ९॥ नासारोगस्य॥ दु
र्वाडाडिमपुष्पञ्च आम्रातक हरीतकी॥ सर्वसंपिष्टयेन्न स्य नासारक्तसंवापहा॥ १०॥ पक्षज
राडचिकित्सा॥ हरिद्रालवरां चैव मरीचं चैव सर्षपं॥ एकीकृत्यं पेषयित्वा मुत्रं संधृत्य

ॐ वापयेत् ॥ ११ ॥ दत्तचिकित्सा ॥ केशराजं मूलं च आर्द्रकैः सह धारयेत् ॥ तदा न पतते द
 न्ना नो चेदोष्ठमूलकं ॥ १२ ॥ अर्कपत्रेण तप्रेन दत्तं चेतश्च कारयेत् ॥ तदा न पतते दन्ता वकुला
 त्वकसु च वर्णात् ॥ १३ ॥ बृहती मूलकं देविनीलकराठस्पमूलकं ॥ दन्तानां नाशयेद्वा गान्धि
 विषं च दृढो भवेत् ॥ १४ ॥ काकजं घासिगु मूलं मूले च विचुते किल ॥ चर्वणा दन्तरोजारां
 विनाशाय भवेत् प्रिये ॥ १५ ॥ वटमूलं भृंगराजं उपगंतयैव च ॥ भक्षयित्वा निशा भोजे
 दन्तान् न पतति हि ॥ १६ ॥ स्वर्दयक्षिरा मूलं च कलिकापं च विंशतिः ॥ वैशारव निवपत्रा
 क्तं दन्ताश्च न पतति हि ॥ १७ ॥ जातीपत्र पुनर्नवातिलकरा कोररा कुष्ठं च शुभाठी देय

॥ ६ ॥

हरीतकी समकृतं चूर्णी मुखे धारितं ॥ वातघ्नं कृमिकंदु शूलदमनं सर्वमयध्वं सकृदु
 र्गंधादिसमस्तदोषहरां दन्तास्तु वजायते ॥ १८ ॥ परिणामशूलस्य ॥ हिंगुसौवर्णशालं शुठी
 पीत्वा च कृथितो दकैः ॥ परिणामारव्यशूलं च भक्षणा देवनश्यति ॥ १९ ॥ अप्रामार्गस्पमूलं वैस
 मुद्रलवरां न्वितं ॥ आत्वादित्तमजीर्णी स्पशूलस्यापि विमर्दनं ॥ २० ॥ कुष्ठस्य भागमेकं तु प
 थ्यभागद्वयं तथा ॥ उद्भादकेन पानं तु गुडा ज्येन समन्वितं ॥ २१ ॥ वातपित्तजशूलानि हन्ति
 वैपानयोगतः ॥ लोहचूर्णी समायुक्तं त्रिफला चूर्णी मेव च ॥ २२ ॥ मधुना साधितं देवि परिना
 मारव्यशूलहन् ॥ मृगशृङ्गमग्निदग्धं गव्या जाज्य समन्वितं ॥ २३ ॥ पिवेच्च पृष्ठशूलानां भवे

ॐ

नाशकरः प्रिये ॥ प्रमेहस्य ॥ पीतं सारं गुड-^{मधुना} च्यातु मेहनाशनं ॥ कृष्णजीरा शृंगवेरं दधि मंडच
पाचयेत् ॥ लवणं न समायुक्तं मुत्र कृद् विनाशनं ॥ १॥ यवक्षारं सितायुक्तं मुत्र कृद् विनाश
नं ॥ २॥ कुराडं गजगण्डयोः ॥ ब्रह्मयसासु मूलं तु पिष्ट तत्राडु तवारिरा ॥ गण्डमात्रं हरेत् तेषां
कुराडं गजगण्डकं ॥ ३॥ बहुवारं स्पृशेत् च पिष्टात् चार्द्रैः सह ॥ कुराडं नाशयेद् द्रव्ये लेप
नात्रात्र संशयः ॥ ४॥ सतपुं तैलमराडु कं कोशवृद्धि क्षयो भवेत् ॥ कुक्षौ तेनैव बहुना लेपना
त्रात्र संशयः ॥ ५॥ घृतैर्नीलोत्पलं मूलं पृष्ठादेपात् कुराडह ॥ अथवा लेपनं कुर्याद् बृह
मराडूकसोरोत्तैः ॥ ६॥ कृष्णजीरक शुराठी च पिप्पली मरिचा निच ॥ एककोषीराशनेन क

॥ ७॥

रंजदात संयुतं ॥ ७॥ भगंदरस्य ॥ हृत्तिमूलं हरिद्रा च केतकस्य च लेपनं ॥ भगंदरविनाशस्य
दन्ययो गंवदाम्पहं ॥ ८॥ कामतस्य ॥ द्योषकेन मवच्चातं पीतं कामतरवराडकं ॥ करी शूलस्य
करी मूलान्तेर करी सशब्दे केदवाहिनी ॥ घागमूत्रं क्षिपत् कोष्मं सै-^न चवेन विचूर्णितं ॥ ९॥
अर्कपत्रं गृहीत्वा तु मन्दाग्नौ तापयेच्छनैः ॥ १०॥ निपीड्य पूरयेत् करी करी शूलं विनश्यति ॥
शतावरी त्राडुलीयं मधुना करी पूरयेत् ॥ ११॥ करी शूलं नाशयति सुचितं च वदामि ते ॥ च
क्षुरोगस्य ॥ निवपत्रं शुराठी समैतं चक्षु पूरयत् ॥ १२॥ चक्षुः शूलं क्षयं याति तं वदामि ते ॥
कैः ॥ १३॥ सिरोरोगस्य ॥ दुग्धैः कृष्णतिक्तं पिष्टादेपं दद्यात् सिरोरोगं ॥ शिरो व्यथा क्षयं

ॐ

यातिगुड-चीमूलकेनवा॥१३॥दङ्कुरोगस्य॥स्वर्गसेफालिकामूलं पत्रं पिष्ट्वा तु कांजिकैः
॥घर्षयित्वा च देहसुतलेपाद्दुःखनाशनं॥१४॥हरिद्राहरितालं च दूर्वासैः स्ववमेव च॥सर्वं
जोमुत्रैकैः पिष्ट्वा लेपाद्दुर्विनाशनं॥१५॥कुष्ठरोगस्य॥श्वेतापराजितामूलं पिष्ट्वा लेपा
द्दुःखहृत्॥अथवापारिभद्रस्य मूलं माषैर्दटीकृतं॥१६॥तैलेन पाचितं तेषां भक्षणात्कुष्ठ
हो भवेत्॥अथैरुह्मादकैर्वीपिसर्वकुष्ठविनाशनं॥१७॥निवंनिंवदत्तानां च चूर्णमामलकस्य
च॥प्रत्यहं भक्षयेद्यस्तु तस्य कुष्ठं विनश्यति॥१८॥सोमराजः पवीजानि न वनीतानि मे लये
त्॥मधुनारवादि तानि स्युस्तानि कुष्ठहराणि च॥१९॥तत्रानुपानं तो देवि नात्र कार्यं विचार

॥८॥

रा॥कुशीहरीतकी दूर्वातंडूलं चार्कक्षीरकं॥२०॥कदलीवल्कलं शुष्कं क्षारकं वाचं सेपनम्॥
धौतकुष्ठक्षयंकुर्यादाचिसारस्य मूलकं॥२१॥त्रिभाजं त्रिकटुं निंवगुड-चीं च हरीतकीं॥भा
जैकं च जलं पिष्ट्वा सर्वकुष्ठविनाशनं॥२२॥विचर्चिकायाः॥स्रग्मूलं पत्रं च भृङ्गराजसमं
तथा॥अनयोः कांजिकैः पिष्ट्वा लेपो विचर्चिकापहः॥अर्शस्य॥पिप्पली च हरिद्रा च गोमूत्रे
रासमन्वितं॥प्रक्षिपेच्च गुदद्वारे अर्शसि विनिवारयेत्॥१॥अभयानवनीतं च शर्करापि
प्पलीयुतं॥पानादर्शहरः स्याच्च नात्र कार्यं विचारण॥२॥प्लीहस्य॥चित्रकं मूलकं पिष्ट्वा
हृत्वा तु वटिकात्रये॥कदलीपक्वमधो तु भक्षणात् प्लीहनाशनं॥अजातुग्धं आर्द्रकं च

ॐ

पीतं प्रिहापहं भवेत् ॥ ३ ॥ विस्फोटस्य ॥ पिष्टा कृष्णतिलं चैव कांजिकैः पाचयेत्ततः ॥ तद्वे
पो घृहातत्र शोथं च वारयेत्ततः ॥ ४ ॥ समभागे दकैः पिष्ट्वा मरीचं रक्तं च न्यने ॥ लेपादारंभ
के पूर्व विस्फोट भयनाशनं ॥ ५ ॥ महाकालकमूलं च पिष्ट्वा च लेपयेद्यदि ॥ गण्डशो
थक्षयं याति विस्फोटं च तथैव च ॥ ६ ॥ दग्धव्रणस्य ॥ तिलैर्नैर्नैव न्यग्धा समंदग्धा तु ले
पयेत् ॥ तेनैव लेपनात्तूणी अग्निदग्धः सुखी भवेत् ॥ ७ ॥ तिलं चैवाग्निना दग्धं यवभस्म
समन्वितं ॥ अग्निदग्धव्रणं न श्येदनेनैवोपलेपनात् ॥ ८ ॥ क्षीपदस्य ॥ मूलदण्डोपलं वापि
हरितालेन लेपयेत् ॥ निर्गुण्डिकैरगण्डकधर्मपत्रैर्वर्षाभूमिश्रैः सितसर्पपैश्च ॥ पिष्ट्वा च

॥ ९ ॥

गुड

लेपाद्वह्ममर्दनाच्च चिरोन्वितं क्षीपदमाशुहन्ति ॥ ९ ॥ विन्दुक्षयस्य ॥ घृतकुमारिकां पिष्ट्वा
क्षीरेणायः पिवेन्नरः ॥ विन्दुश्रवक्षयं देविचात्री च निंवपत्रकं ॥ १० ॥ चात्रीं हरीतकीं चैव पुरा
णसंयुतं ॥ भक्षयेच्छयने काले विन्दुश्रवक्षयो भवेत् ॥ ११ ॥ यदि वद्वं भवति चरां च प
रिलेपयेत् ॥ केतकी पत्रमादाय दाडिमं च चमूलकं ॥ १२ ॥ कृष्णगोभरमाज्यं च भक्षयेद्भ
गुवासेरे ॥ विन्दुश्रवः क्षयं कुर्याद्विन्दुमूलार्कमूलकं ॥ १३ ॥ अश्विन्यां वटिकां कृत्वा भक्षणा
न्नात्र संशयः ॥ अजीरास्य ॥ अपामार्गस्य मूलं च समुद्रतवरान्वितं ॥ आस्वादितमजीरी
स्य शूलस्यापि विमर्दनं ॥ १४ ॥ रक्तोत्पलमपामार्गशोभां जनवचा तथा ॥ तवरानसमांभ

जो

सेदृढा जीर्णान्नपति॥१५॥ उद्योदकैः संपिष्टा मासांश्च कटुरोहिणी॥ कुष्माण्डनाडिका =
क्षारं गोमुत्रस्य च भावितं॥१६॥ जलेऽपि प्लुष्टा हरीदं च तिस्रामन्या न लेन च॥ निद्रामोक्षोपायः॥
महिषशृङ्गकुष्माण्डपिष्टा तत्समभागकं॥१७॥ लेपयेत्कुक्षिपृष्ठे च निद्रा तत्समयो भवे
त्॥ निमंत्रितं पश्चिमो हरात्रौ दद्याच्च लेपनं॥१८॥ शोभां जनस्पवी जानिनी लोत्पलस्पृश
कं॥ समं नागेश्वरं पिष्ट्वा निद्रा मुञ्चति चाञ्जनात्॥१९॥ बृहतीफलपक्वं च पिष्ट्वा च मधुय
ष्टिभिः॥ यस्य नेत्रे जनेन्द्या द्युक्त्वं निद्रा क्षयो भवेत्॥२०॥ निद्रा तुता॥ मूलकं काकजं घा
याधारयेद्यः शिरोपरि॥ मंत्रेणैवा न्वितं येषां भवेन्निद्रा वलीयसी॥२१॥ मंत्रः॥ ॐ विशुद्धेशु

॥१०॥

द्वयोऽग्निनीमहानिद्रस्वाहा॥ महानिद्रायिनी देवी मंत्रेणानेन पूजयेत्॥ तेनैव गृहमध्ये
च मंत्रः शतत्रयं जपेत्॥१॥ महानिद्रायितां स्तुत्वा सर्वनिद्रा तुता नराः॥ श्मशानमृदिपे
देहे कृष्णगोमुत्रमृत्तिका॥२॥ एवं निद्रावलीमाया संक्षेपात्कथिता मया॥ अदृशोपापायः॥
कथयाम्यधुना भद्रे अदृशोपापायमौषधं॥ दराः काकस्य रुधिरं पित्तं च जम्बुकस्य च॥३॥
भस्मकपेचकस्यापि वामदक्षिणयोरपि॥ पञ्चापिष्टा समं चैव वटिकां कारयेत्ततः॥४॥ द्रा
यायां कारयेच्छुष्कं मंजनं च प्रदापयेत्॥ यथा न्मात्रस्थितं नेत्रेऽदृशो भवति सुन्दरि॥५॥
पादयोस्तनयोरेव युक्तियोग्यं प्रयोजयेत्॥ ॐ त्रिंशं जरीतस्य विष्ठाकोषहरस्य च॥६॥

ओ

शोभांजनमयंनेवनवनीतैश्चक्षुपितं॥अदृशपत्त्रिदशैःसर्वैःकिंपुनर्मनुजैःप्रिये॥७॥अदृ
शपत्त्रिदशीनोपायः॥कृष्णचक्षुर्मूलं चनथासपदतस्यच॥मुक्तकेशोनचोत्पाद्यते
प्रिगुवाकजः॥८॥तावन्मुखेद्युतंयस्यसर्वस्वदृशपतेनवै॥पाताततलपर्यंतंयत्रतत्र
स्थितोनिधिः॥९॥नष्टऋतुपुनर्भवोपायः॥ऋतुनष्टप्रवक्ष्यामिस्त्रीसंगरोजचिकित्सितं॥
॥१०॥तद्योज्येपुरुषैश्चैवशृणुतामौषधंप्रिये॥ज्योतिष्मतीजवापुष्यं पिष्ट्वाद्वीदतेःसमं
॥११॥कांजिकैर्भक्षयेद्वापिनष्टमृतपुनर्भवेत्॥मूलंदद्येत्तत्पदस्यापि कांजिकैःसह
संपिबेत्॥१२॥गुवाकैर्भक्षयाद्वापिनष्टमृतपुनर्भवेत्॥भर्तृवशीकरणां॥केशराजं

॥११॥

चनिवंचपङ्कजंचनिरामयं॥कोषात्तकीफलंपुष्पंजम्बुन्यगोचसंयुतं॥१३॥पिष्ट्वा मधु
युतंलेपाद्वद्वेपिलभतेवयः॥पिष्ट्वालेपाद्वराङ्गैश्चशुक्लैःसहदेवकैः॥१४॥वृद्धानरप्रसूता
वायुर्भगाशुभगाभवेत्॥निंवकाष्ठेनमधुनाधूपयित्वाभगंस्त्रियाः॥१५॥शुभगेयंभवेन्नारीप
तिदीप्तोभविष्यति॥माहिषंनवनीतंचकुङ्कुमचमधुपेक्षिकां॥१६॥भगलेपेनसौभाग्यंपतिदीप्तो
भविष्यति॥खंजरीटस्यमांसस्यमधुनासहलेपयेत्॥१७॥ऋतुकालेयोनिरेपात्पुरुषोदास
तामियात्॥माहिषंनवनीतंचतालीगुडसमंमधु॥१८॥वदरीवीर्यं चपिष्ट्वास्कीकृतंस
दा॥रभिःसमार्जनादंजोतेजश्चिन्तांगनोभवेत्॥१९॥जोरोचनामहादेवीऋतुशोणितभा

ॐ

विता॥ तत्कृतं तिलकं यस्याः स नारी यं निरीक्षते ॥ २० ॥ तं च सर्ववशं कुर्यान्न च कार्यविचार
रा॥ सैन्धवं कृष्णमलवरांशौ वीरं मत्स्यपित्तकं ॥ २१ ॥ मधुसर्पिसितायुतं स्त्रीरां तद्गलेपनं
॥ यः पुमान्मैथुनं गच्छेन्नान्यं नारी गमिष्यति ॥ २२ ॥ यो निर्दोषः ॥ काश्मोरपत्रकं चैव पला
शस्य च पुष्पकं ॥ पिष्टाचर्जुनपुष्पं च लेपनाद्यो निदायकं ॥ १ ॥ लोघं तु श्लिफत्तं लेपा
द्यो निदाहं करोति हि ॥ स नोत्थापनं ॥ श्रीपरां रिसकत्काभ्यां तैलं सिन्धुति लोद्धवं ॥ तत्रै
जं तले केनापि स्तनस्योपरि दापयेत् ॥ २ ॥ काठिन्यं वर्द्धतां याति पतितं चोत्थितं भवेत् ॥ बद्धा
च कन्यकायाश्च जातौ तस्याः पयोधरौ ॥ ३ ॥ श्वेतो दुःस्वापि कुसुमं कृष्णं चैव नृपयान्वितं ॥ पिष्टास्त

॥ १२ ॥

नयुगे दद्याद्भवेत् पीनपयोधरी ॥ गर्भजननं ॥ वदरी मूलकं योनेर्जयंती मूलदग्धकैः ॥ मा
तृमूलकं कसिका मृतुस्तानां त्रयं पिवेत् ॥ ४ ॥ मातुलिङ्गस्य वीजानि क्षीरेण सह पेषयेत् ॥ घृतेन स
ह संयोगात् प्रापयेत् पुत्रकांक्षिणी ॥ ५ ॥ मूलं गोक्षुरकं देवि चर्वित्वा पर्वतात्मजे ॥ नारी पुष्पदि
ने पीत्वा गोक्षुरेणोपवासितं ॥ ६ ॥ गर्भधारणं ॥ समूलपत्रसर्पक्षीरविवारे समुद्धरेत् ॥ एकव
री गवां क्षीरः कन्याहस्तेन पेषयेत् ॥ ७ ॥ ऋतुकाले पिवेद्दध्यापलाशानुदिनेदिने ॥ क्षीरश
ल्पं न मुहुं चलद्वाहारं प्रवाहयेत् ॥ ८ ॥ एवं सप्तदिनं कुर्याद्दध्या भवति गुर्विणी ॥ श्वेतार्क
मूलं विधिना गृहीत्वा पूर्वसंस्थितं ॥ ९ ॥ ऋतौ वध्वापि तलना कटौ वध्वानरोथवा ॥ नारी

ॐ पुत्रं च लभते सुरतौ नात्र संशयः ॥ १० ॥ पुष्पगर्भनाशनं ॥ पलासस्य च वीजानि क्षौद्रे रा
 सह पेपयेत् ॥ पीत्वा राजसुतं न स्यात् ॥ पुष्पगर्भं विवर्जितं ॥ ११ ॥ अतसी माषगो धूमं च
 रीकं वातुपि प्लीम्ना चूते न लेपयेत् ॥ त्रमेभिः सार्द्धं विचक्षराः ॥ १२ ॥ कदपि शङ्खसोमर्ष्यं भवे
 न्निस्पविलेपनात् ॥ गंधहरणं ॥ तिलसर्पिपसंयुक्तं हरिद्रां मेथिकां तथा ॥ पिष्ट्वा तु लेपयेत् ॥
 गात्रगन्धं विनश्यति ॥ १३ ॥ चक्षितगर्भस्य ॥ कुलातहस्तौ धृतकर्दमस्य द्वाजीपयः क्षौद्रयु
 तस्य पानात् ॥ गर्भं च्युतं शूलमथो निवार्य करोति गर्भं प्रकृतं हठेन ॥ १४ ॥ रक्तस्रावस्य ॥ कद
 लीमूलकं चैव पिष्ट्वा तस्मै लवारिणा ॥ स्त्रीणां चैव प्रिये देविरक्तश्रावं विचारयेत् ॥ १५ ॥ आस्र

॥ १३ ॥

स्पवीजशस्य च सुगंधी कदलीफलं ॥ सदुग्धं तु पिवेद्यपि येनिरक्तं श्रवापहा ॥ १६ ॥ सकां जि
 कं यवक्षारं दद्यात् ॥ ज्योतिष्मतीफलं ॥ दूर्वापिष्टं च संप्राश्य वनितारक्तं हाभवेत् ॥ १७ ॥ शोभां जना
 याश्च रीतुतो यं पित्तं रजो हरेत् ॥ शीघ्रं प्रसवोपायः ॥ गुंजामूलं युगं क्षुभं वध्वा चोत्पाटितं ततः ॥
 कटीतटे नीतं तैः ॥ शीघ्रं प्रसूयते कुला ॥ १८ ॥ मूलं षड्वह्न्यष्टावाचां गालिकापि वा तथा ॥ ना
 भौ च योनौ च कोरे च लेपात् सुखप्रसूतिर्भवती हसद्यः ॥ १९ ॥ ओटरुषस्य मूलेन भगनामिवि
 लेपनात् ॥ सुखप्रसूते नारी नात्र कार्यं विचारणं ॥ २० ॥ मातुलिङ्गस्य मूलं च कटिवन्धं प्रसू
 तिकृत् ॥ अपासागस्य मूलं च गर्भवत्याश्च नामतः ॥ २१ ॥ सहसोत्पाद्यमाने वैसातु शीघ्रं प्रसू

ॐ

यते॥ अपामार्गस्य मूलं वै नारीरां शिरशि स्थितं॥ २२॥ गर्भं भूलं विनश्येत्तु नात्र कार्यं विचारण॥
कदली मूलं केचैव पिष्ट्वा तद्राहूतवारिण॥ स्त्रीरां यच्च महोदेविरक्तं स्रावं निवारयेत्॥ २३॥ स्रुति
का दोषहरां॥ दातृहं भक्षरां स्त्रीरां प्रकोरेण यथा तथा॥ स्रुति कां सकलं रोगां नाशं याति नशं
सयः॥ २४॥ स्रुति वृद्धि कररां॥ भूमि कृष्णं मूलं वै शादि चूरी मथापि वा॥ सप्ताहं दुग्ध पीत स्या
स्त्रीरां बहु पयो भवेत्॥ २५॥ दंपती प्रीति कररां॥ ब्रह्म यस्त्री वचा कुष्ठं मधुना सह पेषयेत्॥ अङ्गु
ले पाच्यं वभित्ता नान्यं भर्तृ रमिच्छति॥ २६॥ ऋतु काले महोदेवि शृणु त्वं पर्वतात्मजे॥ निज भुक्
गृहीत्वा तु वाम हस्ते नयः पुमान्॥ २७॥ कामिनी चरणां निषेत्त स्यात्स्त्रियायाः प्रियः सदा॥ नीलोत्प

॥१४॥

लसमं पूजं प्रदद्यादपराजितं॥ २८॥ यस्य मनो मिवां द्रिया दृशं याति वराङ्गना॥ हयनासा चमं
जिह्वा मातली कुसुमानि च॥ २९॥ श्वेत सर्षप कर्पूर लिप लिङ्गं स्त्रियाः प्रियः॥ पञ्च रक्ता निपुष्पा रिणु
हीत्वा यानि कानि च॥ ३०॥ तराहूतानि प्रियं ग्रन्थि पेषयेदेकये गतः॥ अनेन लिप लिङ्गं तु का
मिनी वश कृद्भवेत्॥ ३१॥ कपि थारस कर्पूर पिप्पलि मधु यक्षिका॥ मधुना च समं पिष्ट्वा ले
पा चैव वराङ्गयेः॥ ३२॥ दंपती प्रीति माप्नोति प्राणान् नैवावगच्छति॥ सैन्धवं च महोदेवि पारावत
मूलं मधु॥ ३३॥ रभिस्रुति लिप लिङ्गे पि कामिनी वश कृद्भवेत्॥ दंपत्योः प्रीति जननं लिङ्ग
ले पादरावत॥ ३४॥ जगद्वशी कररां॥ मनः शिला पलं चैकं जारोचन कुंकुमं तथा॥ रभि

ॐ

सुतिलकं सद्योजगद्वशं न संशयः ॥ ३५ ॥ सहदेवी भृङ्गराजं श्वेतापराजिता तथा ॥ तेनैव तिल
कं कृत्वा त्रैलोक्यं च वशं नयेत् ॥ ३६ ॥ ॐ ह्रीं ॥ मंत्रेणैव समो देयं सौभाग्यं ॐ री देहि मे ॥ गोद
नं हरितालं च संयुतं काकजं घया ॥ ३७ ॥ चूर्णी कृत्वा यः शिरसि दीपते तद्वशी भवेत् ॥ श्वेताप
राजितामूलं पिष्ट्वा रोचनया सह ॥ ३८ ॥ यः पश्येत्तिलकैरेवं वशीकुर्यान्न संशयः ॥ मंत्रस्तु ॥ ॐ
रक्तं चासुरोऽसुकं मेव शमानयत्वा हा ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं फट् स्वाहा ॥ इमं जपत्वा कृतं मंत्रं तिलकेन
च सुंदरि ॥ गोरोचनासुरक्तेन तिलकेन वशी भवेत् ॥ १ ॥ यस्य लज्जालुका मूलं दीयते च स्वरे
तसा ॥ सार्द्धं सर्वं वशं याति पुमान् स्त्री च न संशयः ॥ २ ॥ अपराजिता शिफां दद्याद्दूनी लोत्पल

॥ १५ ॥

समं न्वितः ॥ ताम्बूलस्य प्रदानेन वशीकुर्यान्न संशयः ॥ ३ ॥ गोरोचनामीनपित्तामाभ्यां च कृ
तवर्तिका ॥ यः पुमांस्तिलकं कृत्वा वामहस्तकं विष्टया ॥ ४ ॥ भृङ्गराजस्य मूलं च पिष्ट्वांतराङ्ग
लसंयुतं ॥ अक्षिणी चंजयित्वा तु वशीकुर्यान्न संशयः ॥ ५ ॥ वीर्यकरां ॥ इश्वर उवाच ॥ अत्प
मृक्षारश्ना कानि मूलं तु कटुतिक्तकं ॥ यथेष्टं भक्षयित्वा तु तदीयं पक्षयो भवेत् ॥ ६ ॥ पुमां वी
र्यरहितः कुतः सौख्यं भवेत् प्रिये ॥ अतो हि करणाद्देविवक्ष्यामि वीर्यमौषधं ॥ ७ ॥ यस्य वैश
रामा मेरा वृद्धिपित्तं रुगायते ॥ चूर्णी विदार्यः सत्कृत्पस्वरसेनैव भावितं ॥ ८ ॥ शर्करामधुसर्पिभ्यां
युक्तं लोढ्वा पयःपिबेत् ॥ शतवर्षीय वृद्धोऽपि युवैव रमते नरः ॥ ९ ॥ सर्पिः क्षौद्रयुतं लोढ्वा सगच्छेत्तु

ॐ

शताङ्गना॥ एवमामजकं चरि चरसेनैव भावितं॥ १०॥ भक्ष्यमां करोत्येव कथितं नात्र संशयः॥
॥ वृद्धशाल्मलिमूलं च वसुधार्कं यायुतं॥ ११॥ प्रयोदाय सप्राहा आयेतैरेतसोऽनुधि॥ अथ
शाल्मलिमूलेन तातामूली सुचरितं॥ १२॥ सर्पिषा पयसा पिष्टुरेतो चटकवद्भवेत्॥ विदारी
कंद चरि तु घृतेन पयसा पिबेत्॥ १३॥ उदुम्बरसेनैव वृद्धो पितरुणा यते॥ शतावरी नागवत्ता
वानरी वीजं गोधुरं॥ १४॥ पिष्ट्वा दुग्धे पयो भक्षेत् पुमान् नारी शतं रमेत्॥ वीजं गोधुरं केचैव समं
पुंजाफलं तथा॥ १५॥ दुग्धेन पाचनं कृत्वा पीतेन वलवीर्यं च कृ॥ कथितं वीर्यं दंदे विरसाय
नमनुत्तमं॥ १६॥ नरराजं च हिंसायाः विनाशाय॥ यामि वीर्यं संभनं॥ वीर्यं संभनं॥ श्वेतवद्व्यालमो दु

॥ १६॥

च श्वेतचामरसंयुतं॥ १७॥ करवीरसमं कय्याधारणा दीर्यं रक्षणां॥ वीजं सप्रदलं स्येव तथा श्वेता
पराजिता॥ १८॥ भृङ्गुराजं तु पिष्ट्वा वटिकां कारयेत्ततः॥ मस्तके यदि वा स्कन्धे चारयेद्वा हुमूल
तः॥ १९॥ तदानपतते शुकं यदि यो वित् शतं व्रजेत्॥ मंत्रस्तु॥ ॐ नमः खड्गाय स्वाहा यज्ञसेना
य स्वाहा॥ इति धारणां॥ महासौगन्धिका मूलं शुकं संभेकं टौ स्थितं॥ पुत्रदरिद्रिप्रावके
क्षिप्वा शुकं सप्तं मनं॥ १॥ द्वाकारं वडं मूलं लोहितं दृश्यते यदि॥ तं मूलं लेपने निष्ठुं वल
हानिर्न जायते॥ २॥ कुशानां पत्रैरेकत्वा हस्तिवार्तिकु मूलकं॥ दग्धा तु शकुलं तनु मूलं कृत्वा पृ
थक् तथा॥ ३॥ शकुलं भक्षयेद्वा दोषं द्यं मूलं ततः परं॥ पृथुकेन्द्रा शानाभ्यां च भक्षणीयततः

ॐ

पुमान्॥४॥शतंगत्वापि नारीणां न संशरति कुत्रचित्॥कृष्णमार्जसंघं चिसंभवास्थिरतोद्य
मे॥५॥दक्षिणोऽधियते येन तस्य वीजस्य न च्युतिः॥सिन्दूरीनामकं कीटं पिष्ट्वा वर्तिसमाच
रेत्॥६॥तथा प्रज्वलिते दीपे ज्वलितसंभनं भवेत्॥७॥पुष्पार्कयोः सितपीतरक्ता कृष्णभ
स्त्रैस्तु कटौ निवद्धा॥कोलस्य दंष्ट्रा कुक्ष्ये नरणां वीजस्य वेगं रवदुर्मंदमंदः॥८॥सुरववा
सः॥यः कुक्ष्यं चूर्णमधुना च्यते न कंदोऽथ वीजाहितमन्निमित्तं॥आसैकमात्रेण सुरवंतदी
यं उच्छाद्यते केतकी पुष्पजम्बु॥९॥स्थूलीकरां वलेन रमते नारी बहु वीजा न्वितः पुमान्॥
विशेषात्स्थूलतिष्ठे च सुदृढेन रुधिरा भवेत्॥१०॥अश्वजम्बा च कुक्ष्यं च नागवला तथा

॥१७॥

॥माहिषं न वनीते च गजपिप्पलिका युतं॥११॥पिष्ट्वा तेषां विलेपास्तु स्थूली भवति लिङ्गकं॥
मूलं च श्लेष्मिका भास्वा गमने रापेयं यत्॥१२॥तेनैव लिप्यते लिङ्गं दृढं लोहोपमं भवे
त्॥सर्पविषहरां पीतं पुनर्नैवामूलं तराक्ष्णानि विषापहं॥पुनर्नैव शिखीमूलं ब्रह्म-
यद्विवेच्यं च॥१३॥मूलं शुक्लवृहत्या श्लेष्मिकं कीटगिरिकरीका॥अद्विष्टं घृष्टं घृतोपेतं ले
पयेद्विषमर्दनं॥१४॥सदृशनाया मूलं च पुष्पार्कतुल्यं समन्वितं॥क्षिप्या च गृह्णमध्येतुभु
ज्ज्वावर्जयति॥१५॥पुनर्नैवामूलं च श्वेतं पुष्पं समाहरेत्॥पीतं वा तस्य पाशं च भवने
पुनपन्नगाः॥१६॥महाकालस्य मूलं वै पिष्ट्वा तत्काजिकेन च॥कोषात्तमारिकाणां च त

ॐ

ॐ पादरतेविषं॥१७॥तार्क्ष्यमूर्तिंकोरुचुत्वाभक्तकदन्ननिर्मिता॥सपत्नौर्नदंइपत्तयावजु
वंशुभानने॥१८॥पिवेदरुणामूलंचयःपुष्पाक्षेपीठवारिणा॥तस्मिंपदेननागासुर्नवक
र्याविचारणा॥१९॥पुष्पेलज्जालुकामूलंहस्तेवध्वातिपत्तगान्॥गृह्णातिनियतोवापिनात्रक
र्याविचारणा॥२०॥तराद्वतीयकमूलंतुपिष्ठातराद्वतवारिणा॥घृतेनसहपीतंतुहरेत्सर्पविषा
णिच॥२१॥मधुमक्षिकाविषघ्नं॥नागेभ्वरंमरीचानिभुंठीउरजयादिका॥नइपत्तमधु
मक्षीणामेतेषांलेपनाद्विषं॥२२॥वृश्चिकस्य॥उष्णजव्यघृतंचापिसेध्वेनसमन्वितं
॥वृश्चिकस्यविषंहतिलेपोयंपर्वतात्मजे॥२३॥कुङ्कुरस्य॥शिरीषस्यचवीजंवैअहि

॥१८॥

क्षीरेणप्रषितं॥तद्वेपनान्महादेविनइपत्तकुङ्कुरजंविषं॥२४॥प्रकीर्णकं॥धातकींसोमराजी
चक्षीरेणसहपेषयेत्॥दुर्वलंचभवेत्स्थूलंनावकार्याविचारणा॥२५॥यागौद्वेष्टिस्वयंवत्
सतस्यादेयंस्वयंपयः॥त्वरोनसमायुक्तंतस्यावसप्रियोभवेत्॥२६॥शूनोस्थिकराठवंधं
वैमहिषाणांजवांतथा॥कृमिजातंपातयत्तिसकलंनावसंशयः॥२७॥विष्णुकांतामूलशिफा
करीवध्वातुधारयेत्॥पटुस्त्रेरादेवेशिमकरादिनसंशयः॥२८॥कृष्णयांतुचतुर्दंशपा
कयावध्वासमाहितः॥हरेन्नाकुलिकामूलंसिंहेचमकरादिकान्॥२९॥उच्चाटनं॥इतिप्रयो
गेषुतथाप्रयुक्तसर्वकार्यकृत्॥सगृह्यात्पक्षकाकस्यनिलयंप्रदहेच्चयात्॥३०॥चिता

ॐ

ॐ भस्म तद्वद्वेदं तं शिरसि सुंदरि ॥ तमुच्चाटयते देवि शृणु संयोगमुत्तमं ॥ ३१ ॥ कलहस्प ॥ वि
भीतकंतु वैरेवोऽं मूलं पत्रेण संयुतं ॥ स्थापयेद्योगहृद्वारितं वैव कलहो भवेत् ॥ ३२ ॥ मार्जर
मृषिका विष्णु मकराणां चरो मभिः ॥ आर्द्रयां यद्गृहे देवितत्र व्यालयाते वैरं ॥ ३३ ॥ स्त्री वंध्या क
रां ॥ हे मेथव रौप्यमयेथ पात्रे प्रक्षाल्य मुक्ताफलमेकदं बुपीत्यो पुमां चाप्यथ वाचनारि
खराऽत्वदोषं सहसैव हन्ति ॥ ३४ ॥ अत्पंतमुष्मकडुतिक्तकषायमनंक्षारं च शाकलवरा
दिकं च ॥ कामी सदैव रतिमां वनिताभिन्ना पीनो भक्षयेदिति समस्तजनः प्रसिद्धः ॥ ३५ ॥
लोमशान्नं ॥ हरितालं शंखचूर्णं कदलीदमं स्मना ॥ सतद्द्वयेण चोद्धृत्य लोमनाशमु

न ॥ १५ ॥

त्तमं ॥ ३६ ॥ डाकिन्यादिरक्षणां ॥ श्वेतापराजिता पत्रं निम्बपत्रं रसेन च ॥ तस्य पानाद् डाकिनी
नांतथैव यक्षराक्षसाः ॥ मोक्षस्यान्मचुसारेण कथितं ते समाहितः ॥ ३७ ॥ मरणाचिह्नानि ॥
श्रीदेवुवाच ॥ यानि चिह्नानि मरणा नृणां पूर्वभवन्ति हि ॥ तानि चिह्नानि कतिचिद्ब्रूहि मे
जगदीश्वर ॥ ईश्वर उवाच ॥ वदामि कानि चिह्नानि जायन्ते यानि देहिनां ॥ मृत्युर्निकट
मापन्ते तत्रैतानि निशामय ॥ ३८ ॥ याम्यनासापुटे वायुर्यस्य वातिदिवा मिश्रं ॥ अखराऽमेव त
स्यायुः क्षरे दह्यते ये राहि ॥ ३९ ॥ अहोरात्रं अहोरात्रं वायुर्वहति संततं ॥ सार्द्धं कमासंतस्य ह
जीवनं खलु चोच्यते ॥ ४० ॥ वहन्नासापुटयुगे दशाहानि निरन्तरं ॥ वायुश्चेत्सहसं क्रान्तः

ॐ सजीवतिदिनद्वयं॥५॥ नासावर्तमद्वयं हित्वा मातरि श्वा मुखाद्वहेत्॥ सार्द्धं दिनद्वयस्थि
 त्वा तदायमपुनर्व्रजेत्॥६॥ सूर्यसप्तमनसि स्थे जंमसंस्थे निशाकरे॥ पूर्णः सकालो विजे
 योपदायामेव हे न्मरुत्॥७॥ अकस्माद्दीक्ष्यते गस्तु पुरुषं कृष्णपिङ्गलं॥ तं नैव च क्ष
 रोगायावत्सजीवेद्वत्सरद्वयं॥८॥ यस्य वीर्यं मलं मूत्रं मूत्रं श्रैवमलेतुवा॥ इहैकदा भवे
 द्वापि अद्वत्तस्यायुरिष्यते॥९॥ इन्द्रनीलनिभं योस्मिन् नागधूमसमीक्ष्यते॥ इतस्ततः प्र
 सृतरं षण्मासं चैव जीवति॥१०॥ अरुन्धती कुवं चैव विष्णोस्त्रीरिपदानि च॥ आसन्नमृ
 त्युर्न पश्येच्चतुर्थं मातृमराडलं॥११॥ अरुन्धतिर्भवेज्जिह्वा कुवो नासा ग्राह्यते॥ वि=

॥२०॥

ष्माः पदानि कमसो नेत्रां गौ मातृमराडलं॥३॥ वक्त्रे द्विवारि पूर्णं च पृष्ठी कृत्य दिवकरं॥ प्र
 कृत्या पुनरप्यपश्येत् षण्मासं मृत्युभाक्॥४॥ षण्मासं मृत्योर्लोकात्पकंठोष्ठरसना
 यदा॥ शुष्यति सततं तद्वदिद्या सा तु पंचमाः॥५॥ रेतः करजले भ्रांत्या मलिमानं भ
 जति वै॥ तर्हिकालः स नगरं षष्ठे मासि व्रजेन्नरः॥६॥ संवत्तवानि ध्रुवने संध्या नक्षोभितं न
 रः॥ निश्चितं पंचमेमासि धर्मराजा तिथिर्भवेत्॥७॥ द्युतमारुह्य सकटं त्रिवर्णीयस्य मस्त
 कं॥ कुवं प्रयाति तस्यायुष्यमासात्परि संक्षयः॥८॥ सुस्ततस्यापि यस्याश्रुहृदयं परिशु
 ष्यति॥ चरोगो च करो वापि त्रिमासं तस्य जीवनं॥९॥ प्रतिविम्बं वेद्यस्य पदं रवराडप

ॐ

दाकृतिः॥ पांशो वा वदेन वापि पञ्चमासान्नजीवति॥ १०॥ देहः प्रकंपते यस्य देहवद्वोपि
निश्च्यते॥ कृतो न द्युतः ३ धृतिचतुर्थे मासितं नरः॥ ११॥ निजस्य प्रतिविम्बस्य निश्च्यते
घृतकादिषु॥ उत्तमं गन्तव्यं पश्येद्यः समासेन विनश्यति॥ १२॥ मतिभ्रंशे पस्थिते वापि
दिवद्वैः च दिवा कौ॥ दिवसे तारकं च द्युतौ वा मित्रविभावसु॥ १३॥ युगपच्च चतुर्दिक्षु श
क्यं को दराऽमराऽहं॥ भूचरे भूचरा ग्रेवा गन्धर्व नगरालयः॥ १४॥ विनिशा च मृत्युं च
रते पञ्चत्वहेतुः॥ करेण वद्वश्चरौ संश्रुतौ निनच ध्वनिः॥ १५॥ भूतः कृशः कृशः स्थू
नस्तदा मासान्निवर्तते॥ यः पश्येत्तदा नरः॥ १६॥ द्युतौ दक्षिणाङ्गः॥ १७॥ दिनं निपञ्च

॥२१॥

जीवित्वा पञ्चत्वमुपयातिसः॥ ईक्षोभः कृतं देहपिशाचा सुरराक्षसैः॥ १८॥ भूतैः प्रेतैः वभिर्गृ
ह्यैर्गोमायुर्दक्षः॥ इमैश्च शलभैः कीटैः श्रेणैरश्वतैर्वैकैः॥ १९॥ स्वप्ने संजीवितं त्यक्त्वा
वर्षांते यामो भते॥ गन्धपुष्पांशुकैः शरैः स्वतनुं भूषितो वरः॥ २०॥ यः पश्येत्स्वप्नसमये
सोक्षो मासान्नजीवति॥ पांशुरासीं च वल्मीकं पूय दराऽमथापि वा॥ २१॥ यो धिरो हतिवै स्वप्नेष
ष्ठे मासि न तिष्ठति॥ लोहदराऽधरं कृष्णं पुरुषं कृष्णवाससं॥ २२॥ स्वप्ने यः प्रस्थितः पश्येत्स त्रि
मासान्न लंघयेत्॥ काटी कुमारी यं स्वप्ने वध्नीयाद्वाहुपाशकैः॥ २३॥ समासेनैव बीक्षेत न गरीं
यमसाधितं॥ नरो यो वा नराहूढो यथो प्राचीं दिशंश्च यं॥ २४॥ दिनैः स पञ्चमैरेव पश्येत्

ॐ

संयमिनीपुत्रीः कुरुणापि वदान्वावदान्यः कुरुणा यदि ॥ २४ ॥ प्रकृतेर्विकृतिश्चेत्स्यात्तदा
पंचचमागतः ॥ वैवस्वतः कुवंशुः सोमदायामहन्वती ॥ २५ ॥ यो न पश्यन्नरः सोऽपि न जीवेद्
त्सरात्परं ॥ तारामिः ॥ भंसूर्यस्य वह्निश्चैवांशुमातिनः ॥ २६ ॥ दृष्ट्वा कादशमासं पुनर्चोर्द्ध्वं स तु जीव
ति ॥ हन्यते का कपं ॥ मिः पांशुवर्षेणावापुनः ॥ २७ ॥ स्वाद्यामन्यथा दृष्ट्वा चतुः पंचस जीव
ति ॥ अनभ्रां विप्रुतं दृष्ट्वा दक्षिणां दिशि माश्रितं ॥ २८ ॥ तदा कपधनुर्वीपि जीवितं च त्रिमासकं
च्युते तैलेन च ॥ यः पश्येत्तु मात्मनः ॥ २९ ॥ यः पश्येत्तु दक्षिणं तदा मासा दूर्द्ध्वं जीवति ॥ ३० ॥
क्षवानरयानस्थो यो गच्छेत्तु दक्षिणां दिशं ॥ ३१ ॥ यः पश्येत्तु दक्षिणं तदा मासा दूर्द्ध्वं जीवति ॥ ३२ ॥

॥ २२ ॥

कृष्णाम्बरधरो गायन्ति च हन्ति च ॥ ३५ ॥ दक्षिणां सानयेद्वारिं स्वप्ने चैव न जीवति ॥ न ज्ञाक्षपरा
कं स्वप्ने हसन्मानं महावतं ॥ ३२ ॥ एकं वा वीक्षवन्प्राज्ञं विद्यामृत्युमवस्थितं ॥ आमस्तकत
तं द्यस्तु निमग्नं पंकसागरे ॥ ३३ ॥ स्वप्ने पश्येत्तु चात्मानं स सद्यो म्रियते नरः ॥ केशाग्रैरचितं
भस्मभुजगामज्जनानदीम् ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वा स्वप्ने दशहेवामृत्युरेकादशे दिने ॥ सूर्यो दये शिवा
यस्य कोशतियाति संमुखं ॥ ३५ ॥ विपरीतं परीतं वा सद्यो मृत्युं स गच्छति ॥ यस्य वैभुक्तमा
नस्पृह्यं वा चेतो धुञ्चा ॥ ३६ ॥ जायते दत्तघर्षश्च स गतायुर्न संशयः ॥ शकायुद्यं चोर्द्ध्वं
रात्रे दिवा च त्र्यग्रहं तथा ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वा मन्येत संक्षीरामायुर्जीवितमायुर्वित् ॥ नासिकावन

ॐ

तामेतिकरीये नैमउत्तति॥३८॥नेत्रेवाप्यश्चवतितस्य नयुर्हंतंभवेत्॥आरक्तमेतिच
सुरवंजिह्वाचओषितंतथा॥३९॥तयाप्राप्तेविजानीथा॥४०॥सत्समात्मनः॥मि
यकरींनिद्योषंनभृरोत्पात्मसंभवं॥४१॥नपश्येच्चक्षुषोऽप्यतिर्यस्यसोपिनजीवति
॥एतानिकालचिह्नानिसंचिंत्यानिबहून्पमि॥४२॥ज्ञात्वाभ्यसेन्नरोयोगमथवाकाशि
कां व्रजेत्॥काशस्पवंचनोपायंत्वयिसत्पंवदाम्यहं॥४३॥विनाभ्यसेनकाशीनाथंज
र्भीन्धरोऽहं॥कालस्पनिकटंज्ञात्वाभजेत्काशींसमादि
॥रक्तचित्रपदेचैवविडंजंगुहं॥सौख्यंयसमं॥४४॥

॥३३॥

॥१॥भृंगराजरसेनैवमर्दयेत्तुरिनत्रयं॥अथैवैकैकदिवसेष्वेकैकंभक्षयेत्॥२॥एता
निकरकंचैवफलंचनागकेशरं॥मासैकेव्याचिनाशःस्याद्द्विमासेकान्निवद्धनं॥३॥
कुष्ठहृत्तिदिमासेनश्रीपदंतुचतुर्थके॥तथैवगजगण्डचकोषवृद्धिक्षायोभवेत्॥४॥व
लवृद्धिकरंदेविषण्णमासाकुंजरोपमः॥बृहस्पतिसमोविद्वान्सप्तमासेनवैपुमान्॥५॥भक्ष
येदष्टमासेसर्वलोकस्पृजितः॥अथमराठकपरीकित्य॥मराठकपरीपुष्पार्कचो
त्पाद्यचसमृत्तिकं॥प्रक्षादितांततःकुर्यात्पुष्कचूरीनियसतः॥७॥घृतंभारोऽततःस्था
प्यावत्पुष्पार्कवातेर॥विशतपदकैस्तुल्यंकांजिकैःसहसंपिवेत्॥८॥आप्राव्यसहदुग्धे

ॐ

नमस्तैके सर्वरोगहा॥दिमासंभक्षयेद्देविपतितं वर्जयेत्सदा॥६॥अथ पुनर्नवाकल्पः
॥पुष्पार्कदिवसेसौम्यप्रातःशुक्लपुनर्नवां॥समूलपत्रांसंग्राह्यं शुक्लपरीनिकारयेत्॥
॥१०॥मर्दयित्वा ततः पश्चाद्घृतेन मधुना सह॥भारोऽनुस्थापयेद्यत्नैर्यथारक्षा करं तथा
॥११॥ततोऽभासान्तरं देवि चंपकं कुसुमान्वितं॥वसन्तसमये चैव शुचिर्भूत्वा समाहितः॥१२॥
मासमेकं भवेत्सत्पुं मत्तमूत्रसुगन्धिकं॥अतिपक्षोपमः केशोऽप्येह भवेत्तदा॥१३॥बृह
स्पतिरसमो वाग्मी जीवत्येव च शताब्दकं॥लघुपूर्वसमं कल्प्यते नित्यं पुनर्नवां॥१४॥अथ
निर्गुराडीकल्पः॥शृणु देवि प्रवक्ष्यामि मधुना औषधोत्तमं॥चननं च करीदं विष्णुनायुः॥१४॥

रारोऽपवर्द्धिनी॥१॥शान्तिपुष्पिकरी नित्यं साक्षाद्देवस्वरूपिणी॥निर्गुराडीति सप्तमः कल्पः
वर्लोकसुखाय॥२॥तस्मादहंप्रवक्ष्यामि प्रयोगं शृणु सुन्ध॥निर्गुराडीति सप्तमः कल्पः
नदिनेन तु॥३॥अष्टादशपलं चूरी द्वादशं पलकं घृतं॥चुषोऽशकं चैव मिश्रीकृत्य वि
धानतः॥४॥एभिस्तुतिग्धभारोऽनुमासमेकं च सत्पुं॥स्थापयेद्वा न्यराशौ च मासादूर्ध्व
समुद्धरेत्॥५॥समभ्यर्च्य गुरुं देवं पूजयेच्च विधानतः॥ब्राह्मणीं च कुमारीं च भोजयेच्च प्रय
त्नतः॥६॥एतदायाय चोदश शुचिर्भूत्वा शुभे दिने॥विजालपदमात्रं तु भक्षयेच्च विधानतः॥
॥७॥एभिस्तुमासमेकं तुतिग्धभारोऽनिवेदयेत्॥अहन्यहनि भोक्तव्यमासमेकं निरंतरं॥८॥ततो

ॐ

प्रमु-॥२॥ सुते च यथा दृष्टा मृगा यो विनरः सुखाः ॥ स्वमौषधसंप्राप्य व्याधिमात्रं न
दृश्यते ॥३॥ सुतिथौ च सुनक्षत्रे सुदिने च तु पूजिते ॥ तद्गते श्वेत्यैरर्घ्यं दत्वा वै चोत्तरासुरवं ॥
॥४॥ खने सुमनसा प्राजः समुद्धृत्य च धारयेत् ॥ ततः पृष्ठा समुद्धृत्य शुष्क चूर्णां निकारयेत् ॥
॥५॥ सर्पिर्मधुः समायुक्तं घृतं भारोऽतुस्थापयेत् ॥ एकविंशतिरात्रेण समुद्धृत्य पलाशकम् ॥
॥६॥ ब्राह्मणं भोजयित्वा तु स्वस्तीति वाचयेत् ॥ दुग्धेन च समादोष्य अह्न्यहनि भोजये
त् ॥७॥ पलशतं भक्षमात्रं वटी पलितवर्जितः ॥ शुतिधरो मधुश्रोत्रो नित्यमानसं संरतः ॥
वलवीर्यधरो रक्षो नरो नागवलोपमः ॥ दैत्यैः के यो जनशतं गतुं शक्नुमक्षयः ॥८॥ जीवे

॥२६॥

दृष्टि शतं दुयं नात्र आर्या विचारः ॥ १ ॥ जीवे दृष्टि शतं सायं नरो नागवलोपमः ॥ तथा शयनका
ले च जलं सह घृतं पीत्वा ॥३॥ देहसिद्धिर्भवति चेदप्यफलं शाकभक्ष्यं अजरामरो भ
वति ॥ अथ श्वेतार्ककल्पः ॥ श्वेतार्कं च प्रवक्ष्यामि शृणु त्वं भुवनेश्वर ॥ श्वेतार्कं मूलतः
रौतुगमिवात्तं न त्रं ॥४॥ आदौ सूर्यं नमस्कृत्य विधित्वा पूजयेत्ततः ॥ प्रातरुत्था

ॐ यजीरणी ने गवां क्षीरे रासं पिबेत् ॥ ५ ॥ भवेद्भुति धरो वीरो वली पलित वर्जित ॥ कामदेवस्य
 सदृशः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ ६ ॥ मासमेकं प्रयोगे तु जीवेदृष्य शान्तरं वदुः ॥ सर्वत्रापि विनिर्मुक्तो न
 रो नागवदोपमः ॥ ७ ॥ श्वेतार्कमूलं हस्ते वैवध्यादेः शान्तरं व्रजेत् ॥ भूतप्रेतपि ॥ च श्रुत्वा किनी तु
 ह्यका सथा ॥ ८ ॥ दृष्टिमात्रात्पलायने श्वेतार्कस्य प्रभायतः ॥ श्वेतार्कमूलरो-वनयः ॥ मूत्रे रा
 चपेषयेत् ॥ ९ ॥ ललाटे तितकं कृत्वा वैलाक्यं वशमानयेत् ॥ श्वेतार्कस्य दले नेव चन्दनं सह पे
 षयेत् ॥ १० ॥ सतद्वराङ्गो प्रोक्त किं नरी भवति कुर्वं ॥ तन्मूलं तु कटौ व- ॥ चरमे दुधः ॥ ११ ॥
 धारयेत्पतितं शुक्लं स्त्रियं च वशमानयेत् ॥ तन्मूलं पयः ॥ १२ ॥

संभये च नरः शुक्लं शत नारी रमेद्यदि ॥ तन्मूलं तु सुतक्षरां स्वरेतैः सह पे षयेत् ॥ १३ ॥ ति- ॥ धारये
 द्यत्तु तस्य विभं वशी भवेत् ॥ स्वरसंमधुसंयुक्ते श्वेतार्कं तु तया सह ॥ १४ ॥ यावत्प्रज्वलिते पीये-
 तावच्चन्द्रं च नक्षत्रेत् ॥ नाभिपद्मादलो वध्वा तन्मूलं दक्षिणे रोकरे ॥ १५ ॥ धारयेत्सहस्रादे वि सौ
 गं परं न भवेत् ॥ अथ भृङ्गराज कल्पः ॥ भृङ्गराजं सपत्रं च चूरीयित्वा प्रयत्नतः ॥ कांजिकैः
 सह संमर्द्य वटिकां कारयेत्ततः ॥ १६ ॥ तां पिबेत्सह दुग्धेन मासमेकं गुणं वदुः ॥ भृङ्गराज
 रसं चैव गुह्यं चीरसंयुतं ॥ १७ ॥ मासमात्रं प्रयोगेन सर्वव्याधेर्विनाशयति ॥ अथ कादला
 कल्पः ॥ कादला पादप्रहोरे नाडी व्यथा विनाशयति ॥ कादला मूलं करे वध्वा तस्य मूलरसं पी

ॐ

त्वाभितिसारं विनश्यति ॥ १८ ॥ अथाम्रमरुणी कल्पः ॥ आम्रमरुणी रसंदद्याच्चक्षुः श्रुतविनश्य
ति ॥ अतिसारं नाभेश्रुतं चक्षुः श्रुतं तथैव च ॥ १९ ॥ आम्रमरुणीं शीघ्रं चैव मरीचं कुष्ठमेव च ॥ पेष
यित्वा पिवेत्तु वसंतं सविनाशयेत् ॥ २० ॥ शात्मली कल्पः ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि शात्मली
कल्पमुत्तमं ॥ श्वेता पीता तथा रक्ता कृष्णा चैते चतुर्विधा ॥ १ ॥ ब्राह्मणी श्वेतवर्णा च पीता दार्णि
च वाहुः ॥ रक्ता चैव भवेद्देशपाकृष्णा शूद्राः प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥ चतुर्वर्णा भवेद्देवि सर्वभूतानुक
पिनी ॥ श्वेता पीता तथा कृष्णा न हि सर्वत्र जायते ॥ ३ ॥ रक्ता भवति चारणे पग्रामे शैले तथा तटे ॥ ४ ॥
दीपा नरे मेहेष्टे च त्रिकूटे चन्द्रशेखरे ॥ ५ ॥ पारिभद्रे मलयके गुह्यस्थाने विशेषतः ॥ मः ॥ २८ ॥

लासपादुका मर्चितं च प्रयत्नतः ॥ तेन प्रदेष्टितां संप्रसूनीं भवति ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥
ते देवा वपुर्देवैः न पारिती ॥ १० ॥ तस्या रसं समानाय हन्यौ दुसमं च ॥ ११ ॥ वर्षमेकं
उधेन ॥ १२ ॥ अदुग्धैः समं पिवेत् ॥ मासमेव प्रयोगेन वदीपात्तं वर्जितः ॥ १३ ॥ सुवर्णी
तिकांतिश्च रसतेयोषितां शतं ॥ कंदर्पशब्दं रूपं त्वेदं रसो भुवि ॥ १४ ॥ महावलो महा
तेजः कल्पस्थायी भवेन्नरः ॥ रक्तं च कथयिष्यामि याच सर्वं न भ्यते ॥ १५ ॥ तस्या पुष्प
रसं त्वेदं बहियोगेन साधितं ॥ सुसुहृत्तु कर्तव्यं जात्या चन्द्रवत्सावतं ॥ १६ ॥ पलद्व
यं पिवेत्प्राज्ञ एकचित्तः समाहितः ॥ रजनी प्रहरैकेन उन्मादो जायते ध्रुवं ॥ १७ ॥ अन

ॐ

कौस्तुभ्यः समयेनैवेद्ययापरिवृंहितं॥एकद्वित्रिचतुःपञ्चषष्ठसप्ताष्टकरमेतद्॥१७॥प्र
थमेद्वेपदेदविचचारिचद्वितीयके॥तृतीयेषदपतान्येवपतान्यष्टौचतुर्थके॥॥
॥१८॥प्रतियामंपिबेक्षीरंसतेयोषितंज्ञातं॥अनेनैवविधानेननरःसिद्धिमवाप्नुयात्
॥१९॥अनुर्द्विषातंदेविनरोजीवेनसंशयः॥नरोनागवलोपेतःकामदेवःसमोभवेत्
॥२०॥नरीरामयुतोनिचंभुभगःप्रियदर्शनः॥शीघ्रगामीभवेच्छोवलीपलितवर्जितः॥
॥२१॥मृगहृत्प्राग्भाषाचजेष्ठान्नसुराधिका॥धनिष्ठाशतमिषाचैवहितान्योषधः॥२२॥
भक्षः॥२३॥मेषज्यकार्यगुरुसामभुक्ताःशुभंविदध्यादिवसैर्वलैश्च॥तिथावरि

ॐ

कौस्तुभ्यः समयेनैवेद्ययापरिवृंहितं॥एकद्वित्रिचतुःपञ्चषष्ठसप्ताष्टकरमेतद्॥१७॥प्र
थमेद्वेपदेदविचचारिचद्वितीयके॥तृतीयेषदपतान्येवपतान्यष्टौचतुर्थके॥॥
॥१८॥प्रतियामंपिबेक्षीरंसतेयोषितंज्ञातं॥अनेनैवविधानेननरःसिद्धिमवाप्नुयात्
॥१९॥अनुर्द्विषातंदेविनरोजीवेनसंशयः॥नरोनागवलोपेतःकामदेवःसमोभवेत्
॥२०॥नरीरामयुतोनिचंभुभगःप्रियदर्शनः॥शीघ्रगामीभवेच्छोवलीपलितवर्जितः॥
॥२१॥मृगहृत्प्राग्भाषाचजेष्ठान्नसुराधिका॥धनिष्ठाशतमिषाचैवहितान्योषधः॥२२॥
भक्षः॥२३॥मेषज्यकार्यगुरुसामभुक्ताःशुभंविदध्यादिवसैर्वलैश्च॥तिथावरि

0

5

0

5

10

15

20

25

